

ALEF – crteži – kristali – performans EYENJALK

Iga Glišin rođena je 1972. godine. Diplomirala je na Fakultetu likovnih umetnosti u Beogradu, smer slikarstvo. Izvela je više plesnih i multimedijalnih performansa u okviru domaćih i inostranih festivala. Ovom izložbom umetnica je, po sopstvenom svedočenju, prikazala proces, stanja i istraživanja tokom proteklih deset godina rada. U prvoj prostoriji izvedena je celina koja se sastoji od postamenata različitih dimenzija osmišljenih da oblikuju prostor i da čine deo organski povezan sa izloženim eksponatima, objektima, odnosno kristalima, kako ih umetnica naziva. Izloženo je četrnaest eksponata – akvareli unutar kocaka ili kvadera, različitih dimenzija, čija se prednja strana sastoji od stakla, a ostale strane čine ogledala koja stvaraju iluziju beskonačne dubine prostora i stvaraju izvanredne efekte prelamanja svetlosti i razlivanja predstave van zadatih okvira.

U drugoj prostoriji izloženi su crteži nastali tokom proteklih deset godina rada umetnice, izvedeni uglavnom u tehnici pastela ili kombinovanoj tehnici. Snažan introspektivni moment i ejdetički patos prisutni su na ovim crtežima.

Na otvaranju izložbe umetnica je izvela plesni performans "Eyenjalk". Performans "Eyenjalk" sadrži sve osnovne karakteristike plesa definisane još u XVIII veku: sačinjen je od koraka, usklađenih pokreta i stavova koji se ne bi mogli adekvatno

izraziti nijednim drugim znakom drugačije prirode. Koristeći određen broj osnovnih pokreta i položaja umetnica njihovim umnožavanjem i spajanjem ostvaruje bogatstvo izraza i značenja. Dužina koraka, brzina ili sporost pokreta, mimika, gestikulacija, pa i sam kostim (crna haljina sa dubokim izrezom na leđima, cilindar u kojem je sakrivena zebo, štap) i mizanscen (eksponati – kristali, svetlost reflektora, staza od brašna) sve su to elementi koji sadrže određena značenja u sebi i prenose određene poruke.

Umetnica za svakog posmatrača ostvaruje posebnu situaciju izazvanu posebnom emocionalnom reakcijom na vizuelni doživljaj. Svakom gledaocu omogućeno je da stupi u interakciju sa umetnicom izvođenjem sopstvenog zaključka i time direktnim uticanjem na ishod performansa (u jednom momentu umetnica oslobađa zebu iz cilindra koja zbunjena i uplašena uleće u publiku). Komunikacija koja je ovde ostvarena istinita je u onoj meri u kojoj je saglasna uzbuđenju koje je gledalac osetio. U svakom slučaju umetnica je uspela da dobije od publike ono što je prvobitno i nameravala: prateći pogledom zebu koja leti po galerijskom prostoru publika je izvela "eyenjalk". U samom izgovoru naziva ovog performansa nalazi se njegova elementarna suština: hodanje, odnosno još elementarnija korak kao poseban znak koji gradi jedno umetničko delo različite senzibilnosti od plastičkih umetnosti, ali i sasvim nove senzibilnosti u odnosu na bilo koje drugo umetničko delo.

U čitavom opusu umetnice prisutno je iskustvo japanske filozofije, ona sigurnim potezima i koncentrisanim pokretima izводи precizno umetničko delo, ali istovremeno intuitivno dinamično reaguje na izazove prostora i okruženja.